

РЕШЕНИЕ

№ 3383

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **2964** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Л. Ц. Т. от гр. С., БУ. „Г. срещу Решение № РД 04-15 от 04.02.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

В съдебно заседание жалбоподателят Л. Ц. Т., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

В съдебно заседание ответникът - изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

От представената административна преписка се установява, че жалбоподателят е сезирал министъра на труда и социалната политика със Заявление вх. № ДОИ01-6/19.02.2010 г. В заявлението е обективизирано искане за предоставяне на информация относно проведена на 12.01.2010 г. среща с потърпевши от ДСП „Красно село” с министъра на труда и социалната политика – копия на хартиен носител на: 1. писмото до ДСП „Красно село” с искане за представяне на обяснения по трите случая от МТСП и 2. обясненията на директора на ДСП „Красно село”, дадени в отговор на това писмо. Заявлението е изпратено по компетентност на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане. С Решение № 9411-17/10.03.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане е постановен изричен отказ за предоставяне на исканата информация. Отказът е отменен с влязло в сила

Решение № 4152 от 10.12.201 г. по адм. дело № 2503 по описа за 2010 г. на АССГ и преписката е върната за ново произнасяне. Съдът е изложил мотиви, че административният акт е постановен от компетентен административен орган, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на формата на акта и административната процедура по чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ. В тази връзка съдът е посочил, че по правило достъпът до служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ е свободен предвид изричната норма на чл. 13, ал. 1 от същия закон. Ограниченията в достъпа са възможни при условията на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, но липсата на конкретни правни основания в мотивите на оспореното решение представлява пречка съдът да извърши преценка дали посоченото фактическо основание, че исканата информация представлява служебна кореспонденция, попада в обхвата на ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. На основание чл. 146, ал. 1, т. 2 и т. 3 от АПК отказът е отменен, а делото като преписка е върнато на ответника за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя, при спазване на императивните изисквания на чл. 37- 38 от ЗДОИ относно формата на акта и при провеждане на процедурата, предвидена в чл. 31 от ЗДОИ.

При новото произнасяне в изпълнение на дадените от съда задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона административният орган на първо място е обосновал, че исканите два документа имат частноправен характер и не съставляват обществена информация. На следващо място е приел, че е налице пречка за предоставяне на исканата информация по чл. 11а от Закона за закрила на детето – липса на съгласие на родителите на децата и пречка по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ – исканата информация няма самостоятелно значение.

При проверка на законосъобразността на административния акт в пределите, очертани в чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът констатира, че е постановен от компетентен административен орган, при спазване на изискванията за форма, административнопроизводствените правила и материалния закон.

Правилен е изводът на административния орган, че исканата информация не е обществена по своя характер. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая не се установява исканата информация да е свързана с обществения живот в Р Б. От наличните данни по делото се установява, че информацията касае случаите на три деца – К Т. (син на жалбоподателя), Г Д и М Р, по които работят социални работници от ДСП „Красно село”. След като не е установено, че исканата информация е обществена по своя характер, то това е достатъчно основание за постановяване на отказ за предоставянето ѝ. За пълнота съдът счита за необходимо да посочи, че е правилен също така изводът на административния орган, че липсата на съгласие по чл. 11а от Закона за закрила на детето е пречка за предоставяне на исканата информация. В своята работа в областта на закрила на детето социалните работници се подчиняват на принципа за зачитане и уважение на личността на детето, закрепен в чл. 3, т. 1 от Закона за закрила на детето. Този принцип е доразвит в чл. 11а от същия закон, съгласно чиято ал. 1 е забранено да се разгласяват сведения и данни за дете без съгласието на неговите родители или законни представители освен в случаите по чл. 7, ал. 1 (дете, което се нуждае от закрила), а в ал. 3 е предвидено, че когато детето е навършило 14 години, се взема и неговото съгласие за разгласяване на сведения и данни. В случая е поискано съгласие от родителите на трите деца.

Родителите категорично са заявили своя отказ. Отказите са на: М Т - майка на детето К Т., М Б - майка на детето Г Д и М Г - майка на детето М Р, както и на детето М Р и са предоставени с писмо изх. № ЗД-121 от 01.02.2011 г. от страна на ДСП - Красно село, която работи с децата.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Ц. Т. от гр. С., бУ. „, срещу Решение № РД 04-15 от 04.02.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: